

BUDAPESTA
 Dumineca 27 Ianuarie st. v.
 8 Februarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
 Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 8.

ANUL XVI.
 1880.

Pretiiul pe unu anu 10 fl.
 Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
 anu 2 fl. 70 cr.
 Pentru Români'a 2 galbeni.

Epaminonda Bucevschi,

despre carele vorbiramu în nrul 1, si al cărui portretu în zincografia, îl presentâmu astadi lectorilor acestei foi, este fiu de preotu românû din Bucovina.

S'a nascutu la anul 1843 în Jacobeni, unde tata-seu serviâ altarului.

Studiele gimnasiale si le-a facutu în Cernauti, Blasiu si Beiusu; dup'aceste a intratu în seminariul din Cernauti, ier terminându cursurile teologice, fiindu că desemná cu pasiune, cá stipendiatu al fondului religionariu a intratu la 1868 în Academia de bele arte din Viena, de unde la 1872 a eşitu ca celu mai distinsu premiante.

Pe temeiul acestei recunoscintie a fost primitu în şcol'a speciala pentru pictur'a istorica, din care dupa doi ani de şile, adeca la 1874 a eşitu cu cea mai eminenta calificatiune.

Iéra de atuncia si-a deschisu propriul seu atelieru si esceleza prin artea penelului

seu si prin genialile sale concepțiuni, multu pretiutu în strainetate, — de totu putin cunoscutu si cautatu la ai sei, — cá si toti adeveratii artisti ai nostri!

V. B.

E. Bucevschi, pictore academicu si al archidiecesei bucovinene.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

Numai atunce privi Florica în gîuru de sine si vedîu creștinii ce se duceau dela biserica.

— Are o vorba grabnica cu dta, — continuă copilul. Pentru aceea am venit si eu p'alice si n'am încungîuratu pe pòrt'a cea mare, unde dóra servitorii nici nu m'aru fi lasatu.

Florica nu response nici unu cuvîntu, ci plecà spre pòrt'a cea mica, unde sperà a gasi bucuria si fericire, unde avea sè revédia pe Barbu.

Sêrman'a! Ea nici nu visà, cà la pòrt'a mica o așteptà desamagirea cea mai cumplita, resbunarea cea mai ticalòsa. Acolo adeca stetea Almadina cu copilasul ei!

Ce zdrobitòre avea sè fia acèsta întêlnire!

Horage, autorul acestui planu de resbunare, stetea mai departe, dar acoperitu prin crengile unei tufe frumòse, si gata d'a curge în ajutorul Almadinei în casu de trebuința.

El sciea, cà Barbu nu se afla la famili'a Pomescu, càci îl vedîuse cànd trecù pe lînga gradin'a din satul vecinu, unde Almadina își leganà copilasul bolnav; sperà dara, cà planul de resbunare va reeși cu atît mai bine.

Nu voià sè tramita pe Almadina în gradina, prin publicul celu mare, càci se temea, cà efectul descoperirii putea sè fia nu numai nimicitoru pentru Florica, ci totu-odata si periculosu pentru Almadina si pentru el; de aceea aflà mai consultu a tramite unu baiatu la Florica, despre acarei presinția se înformase de mai nainte prin unu servitoru din curtea boerului Costachi Pomescu.

Florica mergea iute, dar cugetele ei sborau si mai îngraba, acele deja erau Barbu, conversau cu el; i spuneau mîi de lucruri frumòse si ascultau mulțime de cuvinte încântatòre din gur'a lui.

Ea uitase deja de Almadina, cu atît mai puțin visà macaru, cà acea se afla atît de apròpe de dên's'a. Nu se mai ocupà de ea. Jelosia a disparutu, càci bucuria revederii lui Barbu i-a stinsu din ànima ori ce altu sentimentu ar mai fi avutu.

Si pe cànd ea se apropià cu atîta fericire, Almadina o așteptà tremurànda apròpe de pòrt'a mica, cu dorul resbunării pe buze, stându cà o satana ivita din iadu si tînèndu în bratiu copilasul pe care avea sè-l recomande Floriceii cà pe fiul lui Barbu.

Rolul ei erà bine compusu, càci acela fu produsul unei conspirațiuni între ea si Horage, unu ștengar de modelu din Paris. Meritul celu mai mare înse competița lui; el nu numai a compusu cuvintele, ci totu-odata a arangiatu si punerea în scena. El erà autorul, ea — artist'a ce avea sè jòce pies'a.

Intocmai cum înainte de reprezentatiune autorul piesei aștepta cu ànima palpitànda succesul lucrării sale: asià stetea si Horage, privind cu luare aminte cele ce se vor petrece.

Si nu trebuia sè aștepte multu, càci Florica se apropià . . .

Într'aceste în partea opusa a gradinei se escà unu sgomotu. Poporul alergà acolo sè védia ce-i, si în scurtu tîmpu se formà unu tumultu destul de mare.

Iéta ce s'a întemplatu acolo! Servitorii boerului zarindu în vèrful zidului pe baiatul carele însciintiasa pe cocón'a de sosirea lui Barbu, cugetara, cà acela vré sè fure ceva; séu chiar si déca nu voià sè faca asià ceva, celu puțin a comis o necuviintia, càci nu peste

zidu, ci prin pòrt'a se întra în gradina: alergara dara si îl prinsera.

Dar fiindu cà își luasera ostenél'a de a-l prinde, cugetara, cà — dreptu resplata pentru alergare — au si dreptul de a-l bate, deci numai decăt si începura a-l lovi. Copilul, la rëndul seu, în urm'a bataii mîncate, asemenea se simțea îndreptatîtu a plînge, deci usà de dreptul seu, si tîvlià în tonul celu mai naltu, cà purcelul prinsu de picìore.

Asta apoi atrase atențiunea generala, si publicul se adunà din tóte pàrtile, sè védia ce s'a întemplatu?

Tocmai atunce trecù pe acolo o trasura, aceea asemenea se oprì, si domnul care siedeà în ea sarì iute jos si alergà în façi'a locului.

Acela erà Barbu.

— Pentru ce bateti pe baiatul acest'a? — întrebà el de servitori.

— A voitu sè fure ceva din gradina, — response iute unu, carele recunoscu pe Barbu.

— N'am voitu . . . sè . . . furu . . . — protestà copilul plîngèndu.

— Ce ai cautatu dara în vèrful zidului? — dîse iérasu servitorul acela. Déca ai fi avutu gîndu bunu, nu te urcai acolo!

— Eu am vrutu numai sè me ducu în gradina, — dîse iérasu baiatul.

— Numai?! — rîse servitorul. Dar pe acolo-i pòrt'a? Déca voiài numai sè întri, mergeai pe unde umbla lumea, si nu pe acolo unde nu este cale de fel. Dar lasu cà te învetiu eu omenia! Pe mine nu me faci capra.

Si dupa aceste el iérasu începù a bate copilul, carele — speràndu ajutorul lui Barbu — începù sè strige si mai grozavu.

El strigà asià de tare, încât si Florica îl audì, si se oprì pe unu momentu sè asculte ce s'a întemplatu acolo, de unde se audiea tîvlitul?

Atunce Barbu ordonà servitorilor sè nu mai bata pe bietul copilu. Aceia încetara, si Barbu, luându el rolul unui judecatoru de instructiune, îl întrebà:

— Dar pentru ce ai vrutu sè mergi tu în gradina?

Baiatul vedîndu, cà nu pòte scapà, decise a marturisì totul. Deci response:

— Am avutu sè ducu o vorba la cocón'a Florica . . .

— Dela cine? — întrebà Barbu curiosu.

— Dela unu domnu, — response baiatul.

— Si ce a fost vorb'a aceea? — întrebà Barbu iérasu.

— Cà coconul Barbu îl aștepta la pòrt'a mica, deci sè mérga si dn'a ei acolo.

Unu fulgeru de lumina trecù prin mintea lui Barbu. Numai decăt i plesni prin minte, cà aice se jòca o intriga. Si fiindu cà el nu sciea de venirea lui Horage în Moldova, fu de parerea, cà de siguru iérasu Rinaldo a nascocitu vr'unu planu infernalu.

Diàrindu pe Almadina înainte cu o dî, cu ocasiunea departării sale din Pomesci, Barbu erà siguru, cà ea a venit sè-si resbune si cà prin urmare aice trebuia sè se produca o scena de scandalu si înca cât mai curènd: de aceea, petrecèndu pe matusia sa la moșia ei, grabi a se rentòrce, cà sè împedece scandalul eventualu.

Pregatitu la acést'a, el nu se așteptà totusi, cà chiar Rinaldo sè mai aiba curagiul a se ivi atît de iute iérasu pe scena, deci întipuit'a lui înfașiare îl surprinse fòrte. Cu tóte aceste înse, fiindu cà nu avea nici o

causa sè se téma de el, nu se sparià de fel, ci decise sè alerge la locul indicatu, spre a-l întrece, de cumva mai erá cu putintia.

Déca înse avea sè sosésca târziu acolo, el erá gata sè întimpine resolutu ori ce atacu neruşinatu îndreptatu în contra lui.

Dadú dara pace baiatului, si spunédu servitorilor sè-l lase a fugi, el grabí a se 'ntélni cu Florica.

Dar el nu încungíurá gradin'a, ci întrându pe pórt'a mare, alergá spre pórt'a mica, si — totu fugindu — ajunse acolo, înainte de a sosi Florica în pragul aceleia.

— Florica! Florica! Aice-su! — strigá el înca din departare, si copil'a, recunoscédu viersul lui, se 'ntorse îndereptu, zari pe mirele ei, si alergá în braçele lui.

Ánima lângu ánima, ea nu mai întrebá nimica, uitá invitarea facuta prin baiatu, si — fericita cum erá — se lasá a fi condusa în odaia, unde vorbele dulci ale lui Barbu o 'naltíara în regiunile simtírilor ceresci.

Iér colo la pórt'a mica, Almadina si Horaçe aşteptara totu însedaru, pâna ce în urma, credíédu, cá baiatul i-au însielatu, s'au departatu si ei, amânându pentru alta-data esecutarea conspiraţiunii lor de asta-data nereuşite.

(Va urmá.)

Într'unu album.

recum înodi si iér se rupe
Unu şiru lungu de margele,
Astfel mereu înnodu la şirul
Ilusiilor mele!

Si 'ntocmai cá nişte margele
Adesu de pe firu scapa,
În cât pe réndu le vedu pe tóte,
Cum se sfaramu si crépa!

De-asíu isbutí înse vr'odata
Sè 'nşiru aste margele,
Colan ne mai purtatu de alt'a
Ti-asíu face-atunci din ele!

AL. A. MACEDONSCHI.

Svaturile unui tata càtra fiic'a sa,

în preçiu'a casatoriei sale.

Tu te mariti, pré iubit'a mea fiica, primesce dela acela care-ti doresce fericirea ta, câteva svaturi asupra conduitei de urmatu în nóu'a stare în care treci.

Fiiitorul teu soçiu este unu bravu si escelentu barbatu, alegerea sa onoréza pe parintii tei si pe tine énsati, pentru cá el s'a basatu pe calitátile tale si nu pe zestrea ta. El te-a destinsu printre celelalte domnişóre si tu trebuie sè-i probezi, cá nu s'a însielatu în alegerea sa.

Totul este frumosu, copilul meu, în acésta scurta perioada ce se numesce lun'a de miere, pentru cá este dulce cá nectarul florilor.

Noii tei parinti te vor umplé de mângaieri, de provenintie; barbatul teu, fericitu cá te poseda, te va îmбетá de amorul seu; vointiele tale vor fi pentru el ordine ce se va grabí sè le esecute; tu vei gustá din

tóte placerile casatoriei, fàra a-i cunósce amara-ciunea.

Dar tóte aceste se potu schimbá, ba póte sè fia chiar greu, cá sè nu fia altfel. Focului pasiunii i succede calmul si de multe ori, vai! indiferentia sosesece.

Iéca mijlócele de a întârdia pentru tine acést'a schimbare aprópe inevitabila!

Fii totu-de-una atenta a observá convenintiele càtra noii tei parinti. Iubesce si respectéza pe socrul si sócr'a ta; asculta consiliile lor si arata-le deferintia; evita în tóte împregiurările de a-le displacé si îngriješce-i cum îngriješai pe tatal teu.

Iubesce pe cumnatii si cumnatele tale; fii totu-de-una amabila si prevedietóre cu dènsii si fà-le tóte serviciile ce stau în puterea ta. Fà cá cumnatii tei sè te iubésea si sè te respecte.

Nu încredintia secretele tale de cât barbatului teu si aréta-i totu-de-una cea mai mare franchetia. Evita de a-l blamá înaintea unei a trei'a persóne, acésta ar imputiná consideraţiunea ce i-se acorda si ar puté imputiná afectiunea sa pentru tine.

Déca el are obiceiuri, cari iti displacu, tu sè cauti a i le departá, dara pe nesimtíte; asemenea din parte-ti pe cele care i-ar fi neplacute.

Conserva-ti modestia în publicu, cá si raporturile tale intime cu barbatul teu, mai alesu acésta modestia sè fia rezultatul unui sentimentu naturalu, de cât al unui principiu religiosu.

Alunga din inim'a ta cele mai mici idei de gelosia, aceea care banuiesce pe barbatul seu de infidelitate, îl face adesea-ori culpabilu. Déca banuiele tale vor fi fondate, cauta a pune multu calmu, prudentia si adresa a împedecá aceste legaturi nenorocite si a-l readuce la datoría.

Fii buna, dar de o bunetate de care sè nu se póta nici odata obosi cineva; fii económa, dar nici de cum avara în placeri; fà-ti interiorul placutu spre a nu puté barbatul teu sè caute distractia aiurea. Creaza-ti ocupaţiuni, care sè-l captive.

Asiedia-l adesea pe cât va fi posibilu în façi'a copiilor sei. Càci cu cât unu tata se afla mai multu în contactu cu copiii sei, cu atât i iubesce mai multu, cu atât mai multu voiesce a fi iubit.

Nu-i lasa nici timpul, nici comoditatea a i se urí, a se da la alte pasiuni. Nu esitá nimicu de care sè nu triumfe vointia, pacientia si adres'a.

Sè nu fii esigenta, pentru cá esigenti'a obosesce, supera si desgusta pe unu barbatu. Unu spiritu curatu într'unu corpu curatu; o inima iubitóre si sensibilu, unu sufletu liberu si generosu, scutitu de desiért'a frica a superstiţiunii, sânt primele legaturi ale soçilor.

Educaţiunea lor, care trebuie sè fia mutuala, consista a desvoltá, a perfecţioná din ce în ce mai multu facultátile lor fisice si morale. D.

Ce este amorul.

A esistá prin unu altul si a traí din viéti'a lui; — a fi fericitu de o fericire atât de mare, în cât Ddieu o invidiéza; — a n'avé altu sóre de cât o dulce privire; — a fi ca o fióre, sub cerul înstelatu pe care róu'a recoritóre o deschide diminéti'a, unde adierea usióra bé lacrimile aurorei si a renasce la privirea încântátóre a unei fiintie pline de farmecu; — a se face din idol'a care vibréza în sufletul nostru unu idealu cerescu cu unu nume de femeia; — a o adorá çi si nópte cá unu dieu creatoru; — a suride si a plânge pe réndu; — acesta este amoru.

S A Z O N U ?

Calindarul septemănei.

Dzi'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor si serbatorile.	Sorele resaro	Sorele japune
Dumineca	27	8	† P. Ioan gur. de aur.	7 9	4 52
Luni	28	9	C. Par. Efreim Sirul	7 8	4 53
Marti	29	10	Ad. m. M. Ignatiu	7 6	4 55
Mercuri	30	11	(†) SS. Vas. Grig. Ioan	7 4	4 57
Joi	31	12	SS. Ciru si Ioan	7 2	4 58
Vineri	1	13	S. Mart. Trifon.	7 1	4 59
Sambeta	2	14	(†) Intemp. Dni.	6 59	5 1

Stân'a-de-vale.

Beiusiu in ianuarie.

Dominiul episcopescu Beiusianu sub nemuritorul episcopu Samuil Vulcanu a avutu unu oficianu dominalu cu numele Demetriu Meciu, carele s'a ocupatu si cu poezia populara. Dupa densus a ramas posteritatii „Poem'a muntilor Beiusieni“ scrisa în anul 1816, care primadata a esitu de sub tipariu în „Diorile Bihorului“, almanacul Societatii de lectura a studentilor din Oradea-mare, care înca a apusu frumosieli, fara de sgomotu, sub auspiciile domnilor de pe la anul mi se pare 1875. Poetul înse a fost si Mece-nate, căci a facutu fundatiune în seminariul gr. cat. oradanu, din care pâna în presinte se crescú — de nu me însielu — doi alumni.

În poezia commemorata se face amintire si de muntele „Bohodeiu“ si „Vêrful Poenei“, poetul înse nu si-a estinsu atentiunea si la valea romantica numita „Stân'a de vale“, care zace la pôlele septentrionale a numitilor munti înalti si betrâni, pe a căror frunte plesuga cea mai mare parte a anului luceste albul ninsorei cadiute în prima si topite cât de târziu.

Jupiter hibernas cana nive conspuat alpes.

În vér'a anului trecutu venindu la ordinea zilei cestiunea Stânei-de-vale, din consideratiunile mai jos desvalite, mi-am tinutu de datorintia a informá pe on. publicu românú despre importantia acestei regiuni, cá frumsetia naturala.

Dela Beiusiu mergendu spre resaritu, în depar-tare de o ora zace comun'a Budurésa, chiar sub pôlele muntilor Beiusieni, cari despartu Ungaria de Transilvania. Dela Budurésa totu spre resaritu în două ore ajungi calare la Stân'a-de-vale, totu pe piscurile padurilor acoperite cu fagi centenari.

Dupa ce ai ajunsu la culmea padurilor redicata cam la o înaltime de 2000 urme, începe a se adenci numit'a vale cá într'unu fundu de caldare si în pozitiunea ei ovala estmodu este scutita de vânturi si furtune.

La observarea unor Beiusieni si respective a dlui Constantin Boitiu jude administrativu, cá acea vale este apta spre *cura climatica*, precum pentru esemplu Tuşnadul Transilvaniei si Gleichenbergul Stiriei, comitatul a esmisu pe protomedicul seu dr. Ioan Lukács se studieze acea localitate si se-si faca raportul. Numitul domnu a si esitu la faci'a locului în lun'a lui iulie an. tr. însotitu de mai multi domni Beiusieni, si dupa ce a vedutu acelu locu, în raportul seu subster-nutu comisiunii administr. comitatense, l'a numitu unu adeveratu paradisu, carele este desemnatu de na-

tura spre salubritatea omenimei; totu-deodata si-a spusu parerea, cá pozitiunea lui nu este inferiöra Gleichenbergului, Tuşnadului si altor scaldi folositoare cari sânt înadins cercate de omenimea patimitore.

Comisiunea administrativa a primitu acestu raportu cu aplause, si vivate pentru veteranul protomedicu, apoi a decisu a se strapune adunantiei generale comitatense cu partinire caldura.

Adunantia comitatensa în seditia sa din 18—19 sept. a an. tr. a esmisu sub presiedintia vice-comitelui Beothy o deputatiune care se studieze terenul si apoi se-si faca raportul.

Acesta deputatiune si-a împlinitu missiunea în 27—28 oct. si a raportatu comitatului în seditia generala din 18 dec. a an. tr. pe bas'a caruia comitatul a decisu, cá la localitatea numita se se faca drumu practicabilu, si spre acestu scopu va întrebuintia o parte din lucrul publicu (közmunka) si o suma anunita din fondul acestuia; totu-deodata a decisu se se faca o representatiune la ministeriu cá spre scopul zidirilor necesarie, si anume una scalda rece, una ospetaria, 20 odai pentru ospeti, arangiarea parcului si înfrumsetiarea locului, se se acorde episcopului gr. cat. de Oradea-mare, cá proprietarului acelu locu, unu împrunutu de 15,000 fl. — afara de acesta mai multi proprietari avuti din comitatu au declarat, cá vor cumperá locuri de zidire, si vor redica edificie pentru sine si familiile lor.

Estmod dorintia si vointia acestei provincie si-a capetatu espresune sa prin actul oficiosu al comitatului, nu numai, ci prin începutul facutu pasiesce pe terenul realisarii.

Precum scimu, dominiul e decisu a face zidirile, numai comitatul se cladésca drumul, pe carele se se póta transporta cele necesarie spre edificare; altecum zidirile se vor face cá la Tuşnadu, din bradu în stilu elvetianu, si bradu e chiar la faci'a locului, unde dominiul a si dispusu a se face la primavera unu frezu pentru grindi si scânduri.

Noul episcopu, Il. Sa Mihailu Pavelu, în lun'a lui sept. a anului trecutu, venindu la Beiusiu, n'a crutiatu ostenela si a esitu la faci'a locului la Stân'a-de-vale, în societatea oficialilor sei dominali, si a fost încântatu de frumsetia locului, si s'a esprimitu, cá dorintia-i ferbinte e se se faca acolo unu stabilimentu de baia si cura climatica.

Împartaşitoriul acestora avendu cunoscintia locului, pe bazele aceleia se esprima, cá acea vale romantica are o forma rotunda ovala, giuru împregiuru e tivita cu bradu, iera mijlocul ei îl crepa unu riu cristalinu destul de abundante. Nu departe dela intrarea în vale d'adrépt'a sub unu culmisoru este unu isvoru mai micu, iera de-a stanga mai la dealu unu isvoru mai mare, acaru apa cristalina si rece cá ghiaci'a ese de sub stanci în abundantia, cât ar fi în stare se mâne două roti de móra. În pregiurul valei mai pe sus sânt paduri seculari de fagu, în cari înca n'a umblatu seurea, numai asiá dicendu de doru; spre médiadi-resaritu fruntea înalta si plesuga a „vêrfului poenei“ spre carele ospetii aru puté face cele mai frumoşe si încântătoare excursiuni.

În adeveru locu de pauza, locu de revenire, locu de recreatiune pentru puterile perdute; aeru balsamatu, apa ce-ti întaresce nervii, căci „viersul Dnului peste ape s'a pogoritu“. Vér'a în împregiurimea locului turme de oi. Scriitoriul acestora în 15 sept. a gasitu pe acea vale fragutie de câmpu si bureti delicati; deci numai drumu si localitati, căci cine odata va vedé

acelu locu, nu-l va mai uitá, ci se va reîntórce la el în totu anul, căci :

Minunata e natur'a, ori si cum sè o privesci,
În ea e Dumnedieirea, pentru că s'o pré maresci !

R.

Instalare de protopopu în Leta-mare.

— 2 februarie.

În ziua de 31 ianuarie, pe la órele 12 din ziua, o mulțime de ómeni furnicau pe stradele opidului nostru, situatu la marginea de cátra miédiadi a comitatului Biharia si formându astfel cea din urma sentinela a românismului. Si ce sè vedi! Peste câteva minute vr'o doi-spre-diece tineri români, îmbracati în haine de serbatóre, plecara calare în galopu spre drumul ce duce la Pocciu. Dupa ei pornira siése sanie, cu vr'o 36 de barbati, toti fruntasii poporului românú d'aice, dimpreuna cu capelanul si învetiatorul localu. Unde mergeau? Dóra la nunta? Dar ce nunta avea sè fia acést'a, fára femei si lautarii?! Si totusi ei mergeau la nunta, sè-si aduca mirele. Biserica nóra remase veduva, credinciosii mergeau s'aduca pe mirele bisericeii, mergeau sè întimpine pe successorul Rds. D. Nicolau Vulcanu, pe nou-denumitul parocu si protopopu al nostru, pe Rds. D. Iustin Popfíu . . .

Acésta deputațiune se oprí apoi la marginea hotarului, unde nu peste multu mirele așteptatu sosí, însoțitu de mai multí ónsi din Oradea-mare, în frunte cu Rds. D. canonicu Teodor Kóváry, si de unii prieteni ai sei, cari asemenea venira sè asiste la ceremonía ce avea sè se faca în ziua urmatóre.

Momentul de întélnire a fost plinu de entusiasmu. Poporul întimpiná cu strigate de „Sè traiésca!“ pe fiitorul seu preotu si protopopu. Dupa încetarea acelora, dl capelanu Vasilie Niechi îl salutá în numele poporului prin o cuvântare românésca bine simțita; apoi îl bineventá parocul ruthenu, MOD. Ioan Gólya în limb'a magiara; în fine învetiatorul P. D. Cardoso îl întimpiná românésce, în numele corpului învetiatorescu si în al reuniunii învetiatorilor din protopopiatul acesta.

Bineventatul respunse fáa-caruia cu elocintía-i cunoscuta, ceea ce facú cea mai buna impresiune asupra tuturor, cari erumpéndu ierasi în vivate entusiasitice, conductul se puse în mișcare cátra casa, în frunte cu junii calareti, cari întonara cântece naționale si astfel cu veselía sosiramu la parechi'a ruthena, unde ne despartíramu si ne duseramu la caminele familiare, povestindu si celor de acasa întémplamintele acelei zile.

În ziua urmatóre, la 1 februarie, ziua de dumineca, se celebrá apoi instalarea, la care se aduná totu poporul, umplându tóte unghiurile bisericeii spațiose.

La acestu actu solemnú au fost de față, dintre preotii oradani : MODni Nicolau Marcusiu si Dițiu; toti preotii districtuali, afara de MODni Iosif Iutiú, Iosif Grama si Ioan Popovicu; din districtele învecinate, MOD. Ioan Gentiu; dintre civili dnii Iosif Erdeli si Adrian Boni, advocati din Oradea-mare.

Afara de poporul românú, mai vení la acestu actu si inteligintía magiara din locu, antistia opidana si numerosi locuitori.

Instalarea începú prin o cuvântare petrunđiatóre rostita de Rds. D. canonicu Teodor Kóváry, care la finea aceleia ordoná sè se cetésca decretule de denumire a nou-numitului parocu si protopopu, apoi i predete cheile bisericeii, st'a evangelia si liturgierul.

Dupa acésta instalatul se sui în amvonu si rosti

o cuvântare asiá de animatóre, încát totu poporul erá mișcatu în internul seu; înca si ungunii — cari nu pricepeau nimica, de óra-ce nu sciú românésce — erau impresionati.

Dupa liturgia MOD. Ioan Gólya, a întrunitu la més'a sa pe toti óspetii. Tinerimea școlara, sub conducerea învetiatorului, înca merse de si-a exprimatú prin o gratulațiune sentimentele sale de bucuría. Iér adi poporul a tramisu Ill. Sale parintelui episcopu diecesanu o adresa de multiamita pentru acésta denumire.

Urámú noului protopopu vietia îndelungata, si sperámú, cá zelul seu preotiescu si sentimentul seu naționalu va sci purtá cu demnitate acestu postu importantu pentru noi românii din aceste párti!

SABIASIU.

Despre acésta festivitate mai primimú si a dóu'a corespondintia, din care — spre a nu repetá cele deja raportate, vom scóte numai urmatórele :

Ajungéndu conductul în Leta, a strabatutu mai tóte stradele, si poporul pretotu-indene a aclamatu pe fiitorul protopopu, — ma, trecéndu prin piația si înaintea casei orasiului, ungunii înca strigau : „Eljen Pappfy Iusztin a mi esperesünk!“

Asiedíându-se óspetii, iéta ce sè vedi! Poporul românú letanu, de mai nainte entusiasmatu, tramite o deputațiune la noul protopopu spre a-l felicita si a-l rugá, cá de óra-ce în ziua urmatóre la instalare în biserica vor vení si antistii magiari cari nu sciú românésce, sè binevoiesca a predicá si ungunesce. Înse dsa a respunú : „Eu süm preotu românú si biserica e romána, deci nu potú împliní dorintia dvóstre, dar nici nu voiescu în biserica a vorbí ungunesce, ci la înmorméntári nu țicu cá nu voiú tîné din când în când si vorbiru ungunesce, dar în biserica nici odata.“

Predica rostita de dl Popfíu în ziua urmatóre fu frumósá, înse cam lunga, ceea ce lungí ceremonía si de altmîntre fórté lunga.

La mésa se șisera mai multe toasturi, celu d'ântáiú fu redicatu de instalatul pentru Pap'a, mitropolitul si pentru canonicul instalatoru, — acesta pentru noul protopopu, Cristianu pentru episcopul diecesanu, noul protopopu pentru regele si casa domnitóre etc

Óspetii din Orade se rentórsera acolo la 2 febr.

G.

Concertu si balu la Orșova.

— 3 februarie.

De si cam târđiu, permiteti-mi dle redactoru, sè ocupu si eu unu locușoru în salonul „Familiei“, spre a relatá on. publicu despre o serata interesanta data în orasiul nostru, înca la 8 ianuarie sér'a, de chorul vocalu românó-sérbu d'aice înfiintiatu de curéndu.

Concertul amintitu întruni unu publicu frumosu, nu numai din locu, ci si din giuru, precum si din vecin'a Románi'a, cari toti așteptau cu sete succesul acestei serate. Reușit'a buna avea sè produca mare onóre junelui choru; dar în casu de resultatu slabu, aveamu sè ne așteptámu la blamágiu, căci în orasiul nostru mai sânt, înca mai de multu, alta dóue reuniuni de cântári, si anume un'a germána si alt'a magiara.

Înse abia aparú chorul pe scena, în sal'a splendida a dlui Stefan Popovicu, în frunte cu abilul maestru dl Adolf Kraktus, si abia întoná prim'a piesa : „Mei Tatare!“ — totu publicul se convinse numai decát, cá acolo nimene nu va avé sè faca altu ceva decát

sè aplauzeze. Acestu cântecu facu asiá de mare placere, încât entuziasmul deveni generalu.

Apoi se esecutara celelalte piese din programa, si anume : „Tier noigori“, cântare naționala sërba, care însufletí fôrte pe fratii sërbi ; apoi iérasí se cântá românesce : „Ursit'a mea“, dupa care urmá sêrbesce : „Oi Siumit'ia“, si în fine : „Junimea Parisiana“, cu „Momce divoice“, adeca dupa fia-care piesa româna viniá câte una sêrbésca.

Tôte se cântara bine si cu precisiune, par cà ar fi statu înaintea nóstra unu choru vechiu si nu unul tineru ; mai mare efectu înse facura „piesele“ : „Mei Tatare“ si „Junimea Parisiana“.

Concertul se terminá cam pe la 10 óre si apoi urmá jocul, cu : Hor'a, De doi, Ardelén'a etc., precum si sêrbesci si altele.

Din cunun'a secsului frumosu voiu presintă acestu buchetu : dn'a veduva Grozavésa patrón'a petrecerii, dómnele Baiasiu, Nicolovici, Vasilievici, Hentiu, Mohora, Mitrovici, Popovicu, Lujanovici, Mihocu, Mustétia, Cogiocaru, — domnisiórele : Lujanovici, surorile Nicolovici, Mitrovici, Alecsievici, Munteanu, Mohora, Bucataru, surorile Herges, Kirch-esser, Riedl.

Toaletele au fost simple, dar arangiate cu gustu bunu. Jocul a duratu pâna deminét'ia, când toti ne-amu despartítu cu dorint'ia, cá tinerimea sè arangeze si în carnavalul atare petrecere. (Déca se va arangia, sè ne raportezi îndata ! Red.) C.

P u n c i u.

În America unu domnu a datu balu. De odata dl casei întrerupe petrecerea strigându :

— Domnilor ! Capitanul Schmidt mi-a sarutatu nevést'a.

Indignațiune generala.

Dl casei si capitanul Schmidt se departéza. Óspetii aştépta cam o jumetate de óra în frica mare. De odata dl casei si capitanul Schmidt se rentorcu.

— Domnilor si dómnelor ! — începú atunce dl casei, — poftimu, continuati petrecerea ! Dl capitanu mi-a datu satisfaciune — în bani.

„Figaro“ împartasesce urmatórea picanteria.

Príncipele Napoleon a întrebatu de Girardin :

— Ce ai face dta, de cumva eu asiú deveni domnitorul francesilor ?

— Príncipe, eu m'asiú duce pentru totu timpul domnirii Vóstre în Belgí'a.

— Ah ! Pe atâta timpu !

— Oh, monseigneur, — respunse Girardin suridiéndu, — timpul acela n'ar fi pré lungu.

Capitanul : Acasa-i dl colonelu ?

Infanteristul : Ba, dle capitanu.

Capitanul : Asiá dara il voiu asiteptá în odaí'a sa.

Infanteristul : Da, dle capitanu.

Capitanul întra, asitépta o óra însedar, apoi întrebá de fecioru :

— Dar nu va vini acasa dl colonelu ?

— Ba vini, dle capitanu.

— Dar unde-i ?

— S'a dusu acasa în Banatu.

Unei copilitie i se spuse, cà Dumnedíeu i-a datu unu frate. Ea respunse :

— Me ducu sè spunu mamei acésta suprinde.

Cronic'a lumei.

Diet'a în dóue sîedintie din urma s'a ocupatu cu cestiunea de incompatibilitate. Madarász a propusu, cá acelu § al legii care reguléza numirea comisarilor guvernialii dintre deputati si care díce, cá durat'a comisariatului este de unu anu, sè se esplice asiá, cá acelu deputatu sè nu se mai póta numi comisar din partea guvernului. Primul-ministru Tisza înse a respunsi si sustínutu, cá acea dispozițiune a legii pretinde numai atâta, cá dupa trecere de unu anu, deputatul sè céra de non voi'a camerei si cá prin urmare póte fi numitu iérasí. La acésta desbatere luara parte mai multi, si în fine — la votare — guvernul a învinsu cu majoritate de 9 voturi. Cu asta ocaziune tóte partidele opoziționale votara cu Madarász. Totu în acésta sîedintia s'a suspendatu dreptul de inmunitate al lui George Nagy, dându-se judecatoriei regesci din Székelyhid voi'a de a-l urmari. În sîedintr'a dela 5 febr. s'a votatu proiectul de lege relativu la regularea tacsei notarilor publicii, afara de §§ 22, 23 si 24.

Dela Bucuresci se deposeséza, cá dl Cretulescu s'a numitu tramisu estraordinaru si ministru resîedinte la Roma.

În camer'a deputatilor Franciei în sâmbat'a trecuta s'a substernutu budgetul anului 1881, care se încheia cu unu plus de 32 milióne de franci.

Pap'a si sultanul. Se anunčia din Roma, cá Vanutelli va merge la Constantinopolu cá nunciu papalu. Casul acesta e celu d'ântâiu, cá unu nunciu papalu apare în capital'a turcésca, cáci sultanii de pân' acuma n'au toleratu la curtea lor pe tramisul Papei. Mosiul sultanului de acuma înca a sustínutu asiá de strictu datin'a strabuna, încât impiegiatii statului erau opriti cá macaru sè si numésca pe Pap'a în actele lor oficiale. Spre acestu scopu se întrebuintiau cu totul altfel de espresiuni, mai de multe ori înse acést'a : „Cociusul rosíu“.

În Turcia européna miseri'a este aprópe totu asiá de mare cá si în Asia-mica. O telegrama a biuroului Reuter díce, cá în Adrianopole bántuie o miseria înfricosiata si o fómetea cumplita, mai alesu printre refugiatii. Cinci-spre-diece din acestia au muritu de fóme într'o singura dí. În gurile cadavrelor s'au gasitu bucatiele de lemnú, cu care nefericitií încercasera sè-si potolésca fómee. În Wan si în Bajazid fómee crece din ce în ce. În Filipopoli sînt adunati 7000 de refugiatii ; consullii nu potú ajutá de cât a treia parte din acestu numeru. Prin satele dimpregiurul Filipopolei miseri'a este asemenea fôrte mare.

La curtea din Petersburg se vorbesce urmatorul faptu nou al nihilistilor. Tiarul se preumblá dílele trecute în gradina, si odata ísi întinse mân'a în busunaru sè-si scóta batist'a. Si ce scóse ? O proclamațiune de a nihilistilor. Numai decát s'a facutu cercetare fôrte stricta, înse nu s'a pututu aflá, cum a ajunsu proclamațiunea în busunaru tiarului ? Se crede, cá nihilistii au coruptu pe cutare servitoru, séu cá si acela e nihilistu. Tiarul înse a fost supriusu în modu fôrte neplacutu.

Poliți'a din Petersburg a descoperitu o tipografia secreta, unde a pusu mân'a pe hártii, pe nesce otrava si nesce bombe ; agentii, pe când faceau perchișițiunea, au primitu împuşcaturi de revolveru.

Príncipele Bulgariei a si înfintiatu unu ordinu, care înse se va conferi numai în timpul de resboiu. Cu compunerea statutelor s'a însarcinatu ministrul de resortu. Asiá dara Bulgaria a si începutu a face pregatiri de resboiu. Príncipele mergéndu la

jubileul din Petersburg, va absentă vr'o cinci septemâni. În 4 febr. principele a sosit incognito la București, unde a petrecut 2 zile și-apoi s'a dus la Petersburg.

Literatura și arti

„Pribégul“, nou'a comedia într'unu actu și în versuri, a poetului Ascanio (Olanescu) s'a jucat în septemân'a trecută pentru prim'a ora și cu mare succes în teatrul naționalu din București.

Opereta româna. Citim în „Stafet'a“ din Iași : Ieri s'era amu avutu deosebit'a placere a asistă la repetiția operei comice „Oltenc'a“ compusa de dl G. Bengescu, music'a de dnii Otremba și Caudela. Atât rolurile principale, cât și corurile mergu cât se pôte de bine, și dupa cum ni s'a spus, pies'a va fi reprezentată pe la sfârșitul lunei curente.

Sciri teatrale române. Autorul piesei „Hatmanul Draganu“, despre care amu vorbitu, e dl Fr. Damé. „Românul“ ni spune, că dela Desiu s'a tramis comitetului teatrului naționalu o piesa în 5 acte, intitulată : „Resbunarea“. Dl Pascaly jóca la Botosiáni.

Diuaristicu. La București au aparutu ierăsi doué diuare noué : „Literaturul“, de cuprinsu beletristicu, și „Sfredelusiú“ diuaru umoristicu, din acestu din urma înse nu veduramu nici unu numeru. — „Bin. Publ.“ afla, că Societatea Jockey-Club din București a decisu înfiintarea unui diuaru ipicu, care va aparé de curénd.

Paris-Murcia, diuarul carității universale, edatu la Paris în folosul înundatilor spanioli, s'a tradusu și în spaniolesce și a si aparutu de sub tiparu.

Carnevalu.

Balul român din Budapesta a stêrnitu asiá de mare interesare în publicul d'aice, încât sal'a de gala a otelului „Hungaria“ se pare că va fi mica spre a cuprinde pe toti aceia ce vor a luá parte la acésta petrecere românesca. De aceea comitetul arangiatoru a luat mesuri pentru cá balul sê se tîna în sal'a si mai spaciósa din otelul „Europa“ ; acésta sala este, dupa sal'a din redutu, cea mai mare în Budapesta, și înainte d'a se edificá redutul, acolo se tîneau tóte balurile de elita, ma unele si acuma se tînu acolo. Interesarea cea mare a publicului neromân provine din renumele ce anul trecut si-a câștigatu serat'a româna de dantiú și din curiositatea d'a vedé jocurile românesce, cari deosebescu balul român de tóte balurile d'aice si astfel i dau unu caracteru specificu. Acésta caracteristica în anul acesta va deveni si mai pregnantă, căci afara de Ardelén'a, cu care va începe balul, si care se va jucá mai de multe ori, în pauza — cá anu — se va produce Calusierul si Batut'a ; ier în ordinea jocurilor în anul acesta s'a pus si „Roman'a“ care se va jucá de doué ori. Va sê dica, acestu balu nu va fi numai unu balu arangiatu de Români, ci unu balu în adeveru românescu, căci jocurile românesce i vor dá timbrul. Acésta aice, în capital'a Ungariei, merita consideratiune ; de aceea credemu, că — considerându si scopurile filantropice si represintarea cu demnitate a vazei naționale — si onorab. publicu din alte orasie si provincie înca va spriginí acésta întreprindere. În fine însemnâmu, că comitetul arangiatoru s'a compusu definitivu astfel : presiedinte Iosif Vulcanu ; vice-presiedinti dnii dr. Victor Babesiu si dr. Augustin Dumitreanu ; membrii, dnii : dr. Aureliu Babesiu, Sever I. Babesiu, Emiliu Bardosi, Iuliu Bonciu, drd George Crainiceanu, Ioan Dragosiu (cassaru,) Ioan Duma, Alexandru Duma, Silviu Enea Hodosiu, Ioan Mibu,

Victor Misiiciu, Ladislau B. Papp-Szilágyi, Emiliu cav. de Pusicariu, Iuliu Traianu Popu, Constantin Radulescu, Nicolau Radneanu, Gregoriu Stoiacovicu, Silviu Suciu, drd Absolon Todea.

La Caransebesiu, de unde tocmai acuma primim o corespundintia, careia i vom dá locu de altadata, se va arangiá o petrecere în favorul Românilor înundati din Transilvania si Ungaria.

Din Hatieg ni se scrie, că tinerimea de acolo va arangiá adi la 7 febr. o serata dantianta, despre care totu-odata ni s'a promis si raportu.

În orasiul Pietra, ni spune „Correspondentia Provinciala“, s'a datu doué baluri, de societatea de binefaceri, cu scopu de a mari fondurile acelei societati.

Ce e nou?

Regin'a a plecatu din Viena la 2 febr. s'era cu trenu separatu spre Irlanda la vênátore. Maj. Sa e însoçita de br. Nopcia, contes'a Festetich, principele Rudolf Lichtenstein, consiliarul Feifalik, dr. Lányi si doué subrete. Regele si mositenitorul de tron, carele venise din Praga anume spre a se despartí de august'a-i mama, petrecura pe regin'a în vagonul-salonu si stetera acolo pâna 'n momentul pornirii. O depeșia anuncia, că Maj. Sa a si sositu la locul destinat.

Mositenitorul de tron Rudolf s'a dus la Dreza. De si s'a desmintitu, totusi devine din ce în ce mai verosimil, că densus a mersu acolo cá petitoru. Dar mirés'a lui nu are sê fia fic'a regelui Sacsoniei, ci a fratelui aceluia, a principelui George de Sacsonia. Principess'a, Matilda, acuma e de 17 ani. În onórea junelui mositenitoru s'a datu concertu si balu, precum si alte festivitati.

Mositenitorul de tron al Germaniei, despre care în nrul trecut amu anunçiatu din gresiéla, că a sositu la Viena, rentorcându-se din Italia, înca nu s'a rentorsu de acolo, ci se afla la Pegli, unde petrece si famili'a lui, pe care dóra o va duce acasa la Berlin.

Împeratés'a Rusiei a sositu din Cannes la Petersburg. Dêns'a e atât de slaba, încât medicii s'au temutu, că va muri înca pe drumu.

Statu'a lui Cuza. Cetim în „Bin. Publ.“, că mai multi deputati, întruniti dupa convocarea dlui Ion Ionescu, au decisu sê ié iniçiativ'a pentru ridicarea unui monumentu în memori'a lui Cuza-voda, pentru faptul împrroprietarii satenilor.

Scandalul din Caransebesiu devine totu mai îngrozitoru. „Südung. Bote“ scrie, că si fondurile grantiilor militare sânt atacate si cá din caus'a acésta si alti ampoiati aru deveni fórté compromisi. Cercetarea totu curge. Hau înca n'a muritu.

Regele Italiei, precum ámu scrisu mai de multe ori, sufere de peptu, încât medicii mai de multu i-au recomandat sê nu fumeze. El înse, mare fumatoru ce este, nu asculta acésta, ci fuméza în continuu, slabindu-si totu mai multu peptu. Acuma se scrie din Roma, că sânetatea lui este fórté sdruncinata, de si ese în fia-care di cu trasur'a. Diuarele italiene s'au feritu pân'acuma în adinsu de a scrie despre acésta.

Mai multi tineri din București, precum cetim în „Rom.“, au luat laudabil'a otarire de a tîné conferintie publice, literarie, sciintifice, economice. Comitetul permanentu de Ilfovu le-a oferitu sal'a Ateneului pentru aceste folositoare întruniri si dl primaru al capitalei a binevoitu a luá asupra casei comunale cheltuelele pentru luminarea si încaldítul salei.

Casarma facuta de soldati. „Steu'a Dobrogei“ ne aduce scirea, ca la 17/29 decembre an. tr. s'a ve-

dătu pentru prima óra arborându-se stindardul românescu în orasiul Tulcea pe unu edificiu lucratu din temelia de brățiile soldatilor români. Soldatii de geniu anume si cei dela trenu au edificatu sub conducerea colonelului Peiu o casarma mare în Tulcea, pentru care altfel ar fi trebuitu să platésca statul celu putîn 40 mii de franci. La instalarea soldatilor în casarma s'a datu o mésa, la care serviau pe soldati oficerii. La acestu prândiu soldatii máncau pe strachine lucrate de mânilor, si béu vinu din ulcele lucrate de ei. Erá admirabilu, díce numitul díuaru, să asculte cineva pe soldati, cum își recomandá fía-care meseri'a ce a învetiat'o cu acésta ocasiune. Nici unu din ei mai nainte, nu erá olaru, nu erá caramidaru, nu erá dulgheru, si nici sciá, cum din pétra se póte face varu. Aceste tóte le-a învetiatu în școl'a condusa de colonelul Peiu.

Despre arderea palatului din Iasi „Stéu'a României“ da urmatóarele amenunte: „Índata ce s'a ivitu incendiul, s'a luatú în graba mesuri pentru a se scóte dosarele dela curtea de apelu si dela tribunale. Se díce cã tóte arhivele acestor instante judecatóresci au fost scapate, numai archiv'a secțiunii a patra corecționala aru fi avutu putîn a suferi din caus'a unor evrei, cari, avéndu se vede interesu la acésta, s'au aruncatu asupra dosarelor si au ruptu din ele. Sântemu înse fericiti a anuntiá, cã archiv'a secțiunii a III-a, a notariatului a fost scapata cu totul. Casieria nu a avutu nimicu a suferi, cãci s'a luatú mesuri a se isolá ladile cu bani si archiv'a, zidindu-se usiele acestor camere ce sânt boltite. Telegrafal si post'a de asemenea nu au fost atinse“.

Nici la Bucuresti nu mai sânt galbeni. Din capital'a României ni se scrie, cã aurul si mai ales galbenii au ajunsu si acolo o raritate, pentru unu galbenu trebie să se platésca agio de nóue-dieci de centime.

Sciri scurte. Calul regelui, pe care Maj. Sa a calaritu cu ocasiunea încoronării sale în Budapesta si-a sfârșitu viét'a la 8 jan. — **Seghedinul** are trebuintia de unu împrumutu cam de dóue-dieci de milióne de florini, care s'ar platí prin amortisațiune în timpu de 50 de ani. — **Din Szentes** se scrie, cã unii ómeni desperati de acolo nici acuma n'au renunțiatu la idei'a d'a emigrá în America, deci studiéza relațiunile de acolo. — **Lagunele în Venetia** au înghiaciatu ié-rasi, în urmarea acesteia comunicarea pe gondole între orasiu si paméntul uscatu s'a suspendatu. — **Pe la Banat-Comlosiu,** si anume în satul Egeres, e asiá de mare miseria, încât ómenii vor perí de fóme, de cumva nu vor capetá ajutoru. — **Unu advocatu din Buda,** Ioan Ignatovich, a cumperatu la licitatiune trei víi, cu câte 10 cr., pretiuite la câte 100 fl. — **Zulusii în Bucuresti.** În lun'a lui martie, Bucurescenii vor avé oca-siunea d'a vedé o trupa mare de zulusi adevérati, trupa care s'a produsu mai în tóte capitalele Europei.

Suvenirea mortilor.

Sofia Pap n. Ungurusianu, veduv'a fostului preotu în Trestia, comitatul Solnocu-Dábaca, a repausatu la 3 januarie (calend. julianu) a. c. în Cechisiu, în etate de 66 ani. O gelescu fíii Ionu Pap preotu în Cechisiu, dr. Vasiliu Pap jude la tribunalul regescu în Sátorajja-Ujhely (comit. Zemplinu) cu soțiile lor; precum si fíicele Irina Pap maritata Muresianu, Maria Pap maritata Mateiu, mai departe fratiu si surorile repausatei si multe alte rudeni. Fia-i tierin'a usióra!

Ghicitura triunghiulara.

De Antonescu G. Veruncula.

				5
			4	3
		3	4	1
	2	3	4	1
1	2	3	4	5
	2	3	4	5
		3	4	5
			4	5
				5

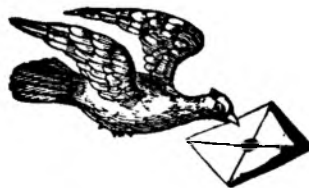
Incepédu deasupra, horisontal, rëndul ~~primu~~ e o litera, al doile unu verbu în presintele indicativu, al treile ié-rasi unu verbu, al patrale unu orasiu în Ungaria, al cincile unu instrumentu comunu femeilor la tíera, al siesele unu ce întrebuintiatu la vía, al șieptele unu locitoru de apa mlastinósa, al optale unu instrumentu trebuinciosu la ori ce casa, al nóuele o litera.

Cetindu-se din apoi înainte, rëndul al treile e unu ce pe care îl avemu de geaba, al patrale unu instrumentu de musica la turci, al șieptele unu lucru fórté necessaru la agricultura.

Numerile de pe margine dela 1—5 ne dau numele unui díuaru disparutu din Români'a.

Terminul de deslegare e 20 februarie. Cã totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Post'a Redacțiunii.

Cutu. Ve putemu recomandá pe litografal Grund (Mészáros utca) d'aice.

Cineva a reclamatu la noi nr. 7 si 61 din an. trecutú, dar i s'a perdutu adres'a. Binevoiesca a ne împarțesi acésta, cã se putemu suplini nrile reclamate.

Sátorajja-Ujhely. Sântemu de parerea, cã s'o faci acolo, cãci nici aice nu va fi mai íeftina, si-apoi acolo íti va fi mai índe-mána.

Postavarul din Baimaclic. Dta vedi ce ortografia întrebuintiamu, si totusi te servesci de alt'a, care difere atât de multu de a nóstra, încât ne-ar costá timpu îndelungatu spre a o corege. N'avemu timpu.